

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. N°. 69.

Syvende Session.

28de Møde.

Mandagen den 14de Januar.

(Fortsat.)

Justitsministeren (fortsat): Den anden ærede Rigsdagsmand for Sorø Amt (Müllén) yttrede, at det var besynderligt, at man vilde tillægge Stiftamtmanden Taffelpenge, uden at man havde bragt noget lignende i Forslag til de 2 andre Amtmænd, men jeg skal bemærke, at disse boe i affides Dele af Landet, hvortil der kommer langt færre Reifende end til Reykjavik. Forsaavidt jeg erindrer, boer den ene af disse Embedsmænd, nemlig Amtmanden i Vestamtet, ikke ved nogen Søhavn, men inde i Landet paa et Sted, hvor der ikke kommer mange Reifende. Det er netop ogsaa just paa det sydlige Island, hvor de mærkværdigste Naturphænomener findes, og som de Reifende altid tage i Dis-syn, og, saavidt mig bekjendt, lægge de Fremmede altid deres Reife fra Reykjavik derhen.

Naar det af den samme ærede Rigsdagsmand (Müllén) er yttret, at dette Forslag maatte lede til, at der ogsaa blev tillagt Sysselmændene et Beløb, for derved at sætte dem istand til at modtage de reifende Gæster, saa maa jeg bemærke, at der langtfra er nogen saadan Anledning til at give Sysselmændene et saadant Tillæg, thi disse kunne, uden at støde an mod hvad der er passende, byde de Reifende, som komme til dem, hvad Huset formaaer; men naar Vedkommende er henviist officielt til Amtmanden, enten af Statens lønede Befuldmægtigede i Udlandet, af de ansatte Mini-stre, Gesandter, Charge d'affaires eller Con-

suler, eller hvem de nu kunne være anbefalede af, saa kan Amtmanden ikke afvise dem, men maa modtage dem paa en Maade, der kan være nogenlunde sømmelig, ifølge den Stilling han indtager. Den samme ærede Rigsdagsmand yttrede ogsaa, at Dpholdet i Reykjavik, hvad Dyreheden angaaer, kunde sammenlignes med Dpholdet i Hovedstaden; men jeg er overbevist om, at de Gjenstande, hvorom der er Spørgsmaal ved at modtage Fremmede, ere langt dyrere i Reykjavik end her i Hovedstaden, og forsaavidt er altsaa Levemaaden dyrere i Reykjavik end her. Naar den samme ærede Rigsdagsmand endelig yttrede, at Amtmandens Tjenestetid var forbi næste Aar, da maa det ikke tages i den Forstand, at han saa er berettiget til at komme herned; det Gæste, han kan gjøre, det er, at han kan begynde at søge Embede, men om han faaer det, er uvidt. Der er bestemt en vis Tid, hvortil han skal forblive paa Island, men han er ikke, fordi den er ude, berettiget til at komme ned og forlange Bartpenge; det er ikke vist, at han, fordi han ikke længere behøver at unblade at søge, derfor bliver befordret.

Müllén: Den høitærede Minister yttrede, at de andre Embedsmænd bleve langt mindre gjæstede end Stiftamtmanden, fordi de boe paa affides liggende Steder, en 6 a 7 Mil fra Kyststrækningen; men det sikker dem ingenlunde for at modtage fremmede Gæster; de maae byde dem hvad Huset formaaer, og det maa Stiftamtmanden ogsaa. Iøvrigt har den ærede Minister anført Naturmærkværdigheder, som især søges paa Sydlandet; men det er ikke blot paa dette, men paa hele Island at disse findes, og derfor søge de Reifende ligesaagodt